

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e218788/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1849.

Beretning

N° 182.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Syd og halvtredshindstyende (60de) Møde.

(3. Medd.)

Man har sagt, navnlig om de franske, at man af dem fandt denne en Soldat i 3 eller 6 Maanedes. De tør nemlig til den Tid, som den berømte franske Statsmand og Historikskriver Thiers holdt, jeg tror, det var den 2de Decbrer i K., i den franske Rationallørløsting, angående den samme Øiensyn eller egentlig om Stillingsens Tilfældighed, hvor han mænter sig og sig selv til at være sig om almindelig Vernepligt og Almenvæbning. Han anfører der en Hvirving af Napoleon, som man dog man erindre som competent Dommer i denne Sag. En af Napoleons Generaler havde sagt til ham, at der var den Forskel mellem Soldater og Landjægere, at til at kunne Selskabet udføres der lang Tid, men til at kunne Soldater kan 6 Maanedes, hvorefter Napoleon saarede, at det var altsed en Udvikelse; man kunne Soldater hævde i 6 eller 12 Maanedes, men der til behøvedes flere Aar. Der er et andet Citat af Napoleon, hvorefter han ytrede sig om Slaget ved Bagram saaledes, at havde han haft en Hæns af gamle Soldater, havde den Krig ikke været et ganske andet Udfald, men med den Hæns han havde, af alle tilfældige nye Tropper, havde han ikke været ved det Dødslede.

I alle andre Øinder er Krigspligten langt længere, end den er hos os. Hos Russerne er Tjenestetiden 20 til 25 Aar; Østerrigerne 14 Aar; Engländerne ville hellst have været Soldater til at tjene paa Livet; i Frankrig, hvor man har almindelig Vernepligt, har man af den Grund ikke været udførte Tjenestetiden til 5 eller 6 Aar; den er tværtimod, tror jeg, 7 Aar, og flere Deputerede i det forudsatte Parlsamfund, hvor der saae mange udgjente Militaire, var af den Mening, at den burde forlænges til 8 å 9 Aar. Under saadanne Omstændigheder vilde det være betænkelig, om vi vilde troe, at vi med sin søde Hoff vilde kunne modfatte os Tropper, der have en saa langt længere Tjenestetid, og til at nye Tropperne og holde dem længere under Vaaben, end der er sat til det, hvilket vilde jo de finansielle Midler altsed fatted. Ved den foreslaaede Redaction under Nr. 4 vil man jo egentlig foretage Spørgsmaalets Besvarelse; man vilde paalægge sig selv, paa lagge Regeringen den Forpligtelse, at indføre almindelig Hæsvæbning. Hvorfor i dette Dødsle tage en saadan Bestaatning, som man maatte sene finde, at man ikke kan løsefætte? Naar man efter en foresaende nalgelig Besvarelse kommer til den Dødsbestaatning, at Almenvæbning kan paa en tilsvarende Maade forsvaret saaledes, at man ikke altsed sættagere Statens Finanser, og paa den anden Side dog Almenen saae en hensigtsmæssig og tilstrækkelig Dødsle, da er det jo tidnok, at tage en Beslæmelse, om der skal indføres Almenvæbning; men saalange siges Data ikke foreligger, og der altsed læst Ødsel er gjort til dette Spørgsmaal Besvarelse, da spørst jeg, at det ikke kan hjælpe at opstille et Princip, som det er tvivlsomt om, hvorefter det nogeninde kan gjenføres. Hvorfor kommer det, at de, som udvæle sig for "Almindelig Hæsvæbning" ere Givle og de, som tale derimod, ere Militaire? Tilkommer der dog ikke de Militaire en vis Stemmerettighed i denne Sag? Vil man altsed altsed tildele dem deres Meningstretninger? Jeg vil derfor henstille til Forsamlingen, om det ikke vilde være bedre nu, ikke at gaae ind paa dette Forslag og derimod forbeholde det til Fremtiden, om almindelig

Hæsvæbning kan indføres paa en tilstrækkelig Maade, eller om den, som jeg meget befrægter, overflødig Statens finansielle Resourcer. En meget høvlig Militaire sagde for 3 Aar siden til mig: Ideen om almindelig Hæsvæbning kommer 300 Aar for tidlig, hvorefter han vil vilde sig, at det er en Idee, som bufter op, og som maatte med Tiden vil kunne gjere sig gjældende. Jeg vil ytre mig noget forskelligt herom; jeg vil sig, at naar alle andre Øinder indføre Almenvæbning, saa kan Danmark ikke være noget og ogsaa at indføre den, thi saa bliver jo det relative Forhold det samme; men for os at tage Indtækten i betragte saa vigtige Spørgsmaal, vilde være hvild betænkelig. Jeg vil tilføje den individuelle Udfælsse, at hold af de 3 flere europæiske Conventionsmøder de tvende vilde indføre Almenvæbning, og den 3de ikke indførte den, er det min Dødsbestaatning, at den af de 3, der behøvede den saadane Hæsvæbning, vilde troede de Andre.

Formanden: Der er af 15 Medlemmer foreslagt Afslutning. **Hvæ Stemmer:** Konvent paa de Talere, der endnu have begjært Dødet?

Formanden: Disse ere: Rigsdagsmanden for Nyborg (Schjern) og den 1ste Kongevalgte (Anders).

Balthazar Christensen: Naar der ikke er flere end disse 2, er dette en Grund for mig til at stemme imod Afslutning.

Øverst af de Secretairene havde oplæst Konvent paa de 15 Rigsdagsmænd, der havde foreslagt Afslutning, fattede det under Afstemning, hvorefter denne Salte fæde Sted, men dette blev afgjort henogtende med 96 Nei mod 23 Ja.

Formanden gav derefter Dødet til:

Anders: Efter hvad der er yttret om det foreliggende Spørgsmaal "Almenvæbningen", skal jeg ikke trætte Forsamlingen med at gjere endnu et Bidrag til dette Spørgsmaal's Afgjærelse. Jeg vilde endog altsed have gjort sig paa Dødet, hvis jeg ikke troede, i den Maade, paa hvilken man fra mange Sider her i Salen har brugt Hvirvinger af et itag tilfældigt saarrende Ordens, at fæde en Forpligtelse for mig til ogsaa at gjere en Bemærkning. Man har, og det paa en paafaldende Maade, usædvanlig citeret Capitain i Artilleriet, Tscherning, og det 2de kongevalgte Medlem. Forfaaendit som man har sagt at betagge sine patriotiske Høvelter med Citater af denne Forfatter, saa kan jeg vidnok ikke have Noget at indvænde, med en saadan Fremgangsmaanes Rigtighed, thi jeg er ganske enig med de forskellige andre Rigsdagsmænd deri, at man vanskeligt kan angjøre nogen anden Forfatter, fra hvem der i denne Hensende, og særligt hvad Væbningssvæjnet angaaer, kan laaned bedre Citater. Men forsaavidt man derimod har fremført disse Citater paa en saadan Maade, — jeg paastaar ikke, at det har været Meningen at gjere det; men jeg antager hellere, at det kan er en mulig Folge af den mindre foreliggende Maade, paa hvilken Citaterne ere blevet brugte. — forsaavidt siger jeg, som man har fremhævet disse Citater paa en saadan Maade, som om deraf naturligt vilde kunne fremgaae den Slutning, at en ganske besværlig Forandring af Meninger har fundet Sted hos Forfatteren, saa er det, jeg maa sene mig foranlediget til paa det Besværligste at benagte en saadan Slutnings Rigtighed. Jeg formener, at der altsed ikke er nogen Nødvælsse mellem de Hvirvinger, hvorefter den 2de Kongevalgte (Tscherning) i denne Forsamling har betjent sig, og de Hvirvinger, som han tidligere har brugt i de Skrifter, der, om de end synes Mange besværlige, dog neppe kunne siges at være tilstrækkelig forhaaede. Hvirvingerne kunne naturligvis ikke være altsed enslydende; thi, som ogsaa bemærket af en anden æret Rigs-